

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 11. De libidine Eunuchorum verum esse quod à Terentio dictum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

NON vanum est quod de Eunuchis audisse se
Cilla Terentiana dicit, eos amatores esse ma-
rum maximos. neque enim quibuscumque ampu-
tur testes, in eis libidinis ardor extinguitur: immo
rò crescit, & intenditur in iis qui exlecti sunt iam
beres: ita ut olim libidinosæ mulieres, quæ tamen
rere nolebant, cupidè eis, ut in illa clinopale in do-
tis & indefessis ad libidinem suam explendam ab-
rentur. Idque hoc etiam tempore metuens immota
& barbara gens Turcarum, quibus Eunuchis viri
mulierum suarum custodiam volunt, eis non tantum
modò, sed & caudam, ut ait Horatius, salacem fer-
demetere plerumque solent. Multæ enim alioquin
cerent idem, quod Gelliam quandam, facere solent
ait Martialis. Verum autem esse, quod modo dicitur
bam, & exempla declarant, ut Phaurini philosophi
qui eunuchus cum esset, in adulterio deprehensus
citur: & grauíssimi, ac sanctissimi scriptoris Bal-
confirmat auctoritas, qui hac de re ita scribit in
πλοῖς. Τὸς γὰρ μὲν τῶν ἀνδρωθῆναι ὡς τῶν σκυλῶν, τὰ πρὸς
γὼνα μοεῖα, τὸς δὲ διδύμους ἰσχυρότερους, φασὶ δὲ ἐμῶν τε
ἀρχῶν ὡς τὰς σκυλῶν οἰστροῦναι, καὶ ἐν οἰστροῦναι
ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτοῖς δοκεῖ, ἀκινδύνως φθείρειν τὰς ὡς πορνῶν
Atque hoc ipsum planè Satyricè exsequitur Iuvenalis
his versibus :

*Sunt quas eunuchi imbelles, ac molliæ semper
Oscula delectent, & desperatio barba:
Et quod abortiuo non est opus: illa voluptas
Summa tamen, quod iam calida, & matura iuuenta
Inguina traduntur medicis, iam pectine nigro.*

Ergo expectatos, ac iussos crescere primum
 Testiculos, postquam ceperunt esse bilibres,
 Tonsoris damno tantum rapu Heliodorus.

Euripidis unus, Ciceronis ex epistolis ad Atticum duo
 loci emendati.

CAP. XII.

ERVDITE sanè, vt solet, emendauit iam pridem
 locum Euripidis ex Hippolyto coronato doctissi-
 mus homo Victorius. In quo cum vulgò legatur,

Πότερον ἄσπ' ἄσπης, ἢ θανεῖν περιωμένῃ;

monet ille pro ἄσπης legendum videri ἄσπης: quo nihil
 verius dici potuisse censeo. Sed tamen scrupulus resi-
 dere adhuc aliquis potest propter syllabæ modum, qui
 obstat, atque impedire huic mutationi videtur. Απλου-
 enim priore syllaba producta dicimus, ἄσπην correpta.
 ductor huius rei Eustathius, qui exponens illud Ho-
 mericum,

ἄσπυλον, εἰδ' αὐτὸς ἀνάνομα,

ita scribit: τὸ ἢ ἄσπῆμιν, ῥῆμα ὅστιν ἐξ ἔ ἢ ἄσπῃ γίνεθ', ἀεὶ
 κατηνῶσα, ὡς ὑπὸ κρείσσεως, τὸ δὲ ἀρχῇ διήχουον. εἰ γὰρ ἢ ἄσπῃ,
 ἔσθ' ἄσπῃ ἢ ἄσπῃ, ὡς γὰρ οἱ ἀσκληπιάδαι διλάσσι, συ-
 ῆσαι ἢ ἀσπυσον. καθὰ γὰρ Εὐεπίδης δηλοῖ ἐν τῷ,
 ἔσθ' ἄσπῃ ἢ ἄσπῃ. Neque tamen propterea non illa
 recta ac vera est emendatio. tantum immutandus est
 duarum vocum ordo, vt ita legatur,

Πότερον ἄσπης ὑπ', ἢ θανεῖν περιωμένῃ;

Sed huius ipsius vocis ignoratio corruptit etiam locum
 quendam ex epistola prima libri decimi ad Atticum,
 ubi, cum vulgati libri ita habeant: *Hac est ἀλῆ in qua
 nunc sumus, mortis instar*: mihi quidem dubium non
 sit, quin legi debeat, *Hac est ἄσπῃ*. significat autem
 estum quendam animi nihil quod satis probet repe-
 nitentis. Est etiam in eadem epistola locus superuaca-
 nea vocum

Microret
 x Lektionen
 LIII
 28